

Marc Bertrands en Juliette Colson
ontwierpen een taart voor de
oorlogsslachtoffers.

10 herdenkings- taarten voor Genk

Eind april lanceert stad Genk 10 taarten voor de herdenking van belangrijke levensthema's en gebeurtenissen in Genk. Op die manier wil de stad een antwoord bieden op de vele vragen van inwoners naar herdenkingsmonumenten. Het kunstenaarsduo Denicolai & Provoost kwamen met het idee van 'eetbare monumenten'. Juliette Colson en Jean Ooms werkten mee aan het project, elk vanuit een eigen verhaal.

Genk kreeg in de voorbije 100 jaar heel wat trauma's te verwerken. Nog niet zo heel erg lang geleden maakte de sluiting van de mijnen en Ford Genk diepe wonden in onze samenleving en tijdens de Tweede Wereldoorlog bleven we niet gespaard van geweld en vernieling. Ook vandaag wordt ieder van ons - van ver of dichtbij - wel eens geconfronteerd met het verdriet bij een overlijden of een hartverscheurende herinnering aan iets dat ooit was.

ZWAAR WERK

"Genk is groot geworden dankzij de mijnen en de mensen die er

zwaar en onveilig werk verrichtten," vertelt Jean Ooms. Hij is voorzitter van de vzw Mijn-Verleden, een groep oud-mijnwerkers die in Thor Central een museum hebben uitgebouwd over de geschiedenis van de mijn van Waterschei. "Veel mijnwerkers vonden er de dood of werden ziek. Maar er waren ook positieve dingen: de solidariteit tussen de mijnwerkers was legendarisch. Onder de grond was immers iedereen zwart," glimlacht hij. "Vandaag zijn de gerestaureerde schachtbokken en gebouwen prachtige monumenten die ons herinneren aan een glorieus mijnverleden, maar we mogen

ook en vooral de mensen die in de mijnen werkten nooit vergeten."

HET HERDENKEN HER-DENKEN

Ook de stad wil deze bijzondere geschiedenis en herinneringen koesteren en bewaren. Daarom gaf ze aan het kunstenaarsduo Simona Denicolai en Ivo Provoost de opdracht om het herdenken van bijzondere gebeurtenissen te "her-denken". Dat deden ze, op een bijzonder originele manier.

Simona en Ivo wilden geen monumenten bouwen in straten of op pleinen, waar mensen na verloop van tijd achteloos aan voorbij

wandelen. Ze kozen ervoor om samen met verschillende Genk-naren en verenigingen die een trauma wilden herdenken en een aantal enthousiaste Genkse bakkers om 'eetbare' monumenten te maken. Dat werden uiteindelijk tien taarten. Ze dachten samen na over hoe de bewuste taart eruit moest zien. Welke vorm, kleur, geur en textuur hij moest hebben en vooral, hoe hij moest smaken.

DIVERSE GEBEURTENISSEN

De taarten gaan over heel diverse thema's en diepgaande gebeurtenissen zoals de sluiting van Ford Genk, overledenen zonder graf,

